

само си тананика: "От скръб е моето
сърце ранено". О, свирете ми някоя
весела литания, за да ме утешите.

ПЪРВИ МУЗИКАНТ

- Никаква литания! Не е сега време
да се свири.

ПИТЪР

- Значи, вие не искате?

ПЪРВИ МУЗИКАНТ

- Не.

ПИТЪР

- Тогава ще ви дам едно...

ПЪРВИЯТ МУЗИКАНТ

- Какво ще ни дадете?

ПИТЪР

- Разбира се, че не пари, а такава
музика, че да ме запомните.

ПЪРВИЯТ МУЗИКАНТ

- Тогава и аз ще ти дам такъв един
слугински...

ПИТЪР

- Тогава аз - със слугинския си нож -
ще те перна по темето. Не ми трябват
никакви четвъртинки; ще ви дам едно
ре, ще ви дам едно фа. Нали ще ме
запомните?

ПЪРВИЯТ МУЗИКАНТ

- Но ако ни дадеш едно ре и едно фа,
ти ще ни запомниш.

ВТОРИ МУЗИКАНТ

- Моля, скрийте си ножа и ни открийте
остроумието си.

ПИТЪР

- Пазете се от мене вий тогава -
ще скрия ножа си - и ще се бия